

41. Huruledes månen intresserar sig för Glunten och Magistern.

G. Wennerberg.

Magistern

Nu tror jag det kan va - ra tid att

Glunten

tän - ka på re - - frän - gen och ef - ter da - gens

strid och frid be - - ge sig hem i sän - gen ...

Och dröm - ma nå - gon ljuv - lig dröm om

güll och grö - na sko - gar, ett e - get bo, en

hälft så öm och här och där små kro - gar. Rec-

tis - si - me! Stric-tis - si - me! Skål fra - ter ä - man

tis - - si - me! Ett e - - get bo, en

hälft så öm och här och där små kro - gar.

- Gl. I pipan flämtar ren så matt
och rökigt sista ljuset.
Stå på dig dank! Var är min hatt?
Mamsell, vad kostar ruset?
- Mag. Hon redan från sin disk har gått
i bäddens kvava iden
och drömmer nu om stort och smått,
men inte om likviden.
- Båda. Rectissime! etc.

- Gl. Slå i den sista skvätten nu,
och skål för mälarbanken,
som hjälper tu och stjälpes sju . . .
Se så, nu slocknar danken.
- Mag. Nu syns ej hur man håller i;
vad mörker är försåtligt!
Om här man skulle fuller bli,
så är det ju förlåtligt.
- Båda. Rectissime! etc.

- Gl. Se där, hur månen sniken står
och glor bakom gardinen!
Vad vill han, bror? Jag ej förstår
den fadda pantomimen.
- Mag. Han leds att komma ex officio full,
ej få en enda droppe.
Det måtte vara fan till tull
på sådana däroppe.
- Båda. Rectissime! etc.

- Gl. Stig in och hämma nu din gråt:
vi ska nog lindra svedan.
Tänd blott en ny för oss och låt
sen världen gå i nedan!

Mag. Och se ej på mig se så där
med vemodsblicken djupa!
För kära kan den vara kär,
men ej för dem, som supa.
Båda. Rectissime! etc.

Gl. Ack, nu förstår jag vad han vill.
Han lyser mitt på låset
och tål ej att vi sitta still
och längre smörja kråset.

Mag. Nå, morgens då! Från sus och dus
jag stilla hemåt vankar.
Vad äro alla jordens ljus
mot en av himlens dankar!

Båda. Rectissime! etc.

